

Föreningen Ordfront anser att Uppdrag Granskningens reportage om Sjukhusstriden i Sollefteå ger en snedvriden och orättvis bild av BB-ockupationen och protesterna mot nedläggningarna. Föreningen anser att inslaget har hårdvinklats för att bevisa en egenformulerad tes och vill därför anmäla inslaget till Granskningsnämnden för radio och TV, eftersom vi menar att det brister betänkligt i *saklighet* och *opartiskhet*.

Upptakten till ockupationen är att en nedläggning av BB och akutsjukvård beslutades av landstingspolitiker som lovat det exakt motsatta i valrörelsen. Följden har blivit att havande kvinnor fått upp till 20 mils färd till förlossningsvård men även akut sjuka, gamla som unga. Barn har fötts i bilar. En lång rad avvikelserapporter har upprättats av läkare som menar att bristen på närhet till sjukvård kan få allvarliga konsekvenser.

BB i Sollefteå har nu varit ockuperat i över ett år. En stor och fredlig folk rörelse ligger bakom. Men Uppdrag Granskning valde att inte berätta om folkets kamp för rätt till hälsa – vilket naturligtvis står redaktionen fritt – utan istället använda demonstrationerna som exempel på hat och hot mot lokala politiker, vilket undersökningar visar har ökat i Sverige. Ett problem väl värt att uppmärksamma på ett seriöst och underbyggt sätt. Problemet med inslaget är inte att det valt en annan vinkel än den av demonstranterna förväntade – problemet är dels att redaktionen inte tyckte att det var intressant att förklara bakgrunden till missnöjet i trakten samt att hela BB-ockupationsrörelsen och dess ledare fick ta ansvar för enstaka personers kriminella beteende.

Som anmälare menar vi inte att det inte har förekommit hot även i Sollefteå liksom på många andra platser där folk är missnöjda med ett beslut eller vill framtvinga ett beslut. Men vi menar att det är fel att tillskriva dessa metoder hela folk rörelsen – eftersom den konsekvent tagit totalt avstånd ifrån hat och hotuttryck. Det känns tydligt att programmet tar ställning emot de som protesterar och helt tar ställning för de politiska makt-havarna: även Sollefteå kommuns påstådda felanvändning av pengar för att bevara sjukhuset (inköp av pins) läggs rörelsen till last. Frågan är varför Uppdrag Granskning väljer denna ensidiga vinkling. Visst hade det gått att ge en korrekt bild av situationen och beskriva hur politikerna svek väljarna och invånarna i Ådalen efter valet 2014, och samtidigt berätta om hur de därför både kritiserats i demokratisk ordning och utsatts för hat och hot. Förförståelsen till ockupationen ursäktar naturligtvis inte ett våldsamt eller kriminellt beteende, men utan den blir reportaget både oseriöst och obegripligt.

Det är oerhört viktigt att granska och kritisera de hot och hat som politiskt förtroendevalda utsatts för – men att välja att fokusera på detta i en kontext där människor gått ihop för att med demokratiska medel försvara sin bygd och rätt till liv och hälsa blir ohederligt. Reportaget beskriver, i princip helt förbehållslöst, nedläggningen av BB och akutvården som ett demokratiskt fattat beslut för medborgarnas bästa – men som en del vägrar att finna sig i. Det hela resulterar i en slutsats om att

protester och demonstrationer mot beslut fattade i demokratiska församlingar är att inte respektera den demokrati vi har i Sverige. Men vad återstår av åsikts- demonstrations- och yttrandefriheten om inte makten får kritiseras – oavsett om det är en vald makt eller inte? Det är möjligt att redaktionen avser att kritisera bara själva hoten – men i reportaget görs ingen tydlig skillnad mellan fredliga protester och odemokratiska hot. Istället blandas hela folkrörelsen ihop med brott som begås av enskilda.

Eftersom folkrörelsen med rätta trodde att reportaget skulle handla just om kampen för rättvisa är det lätt att förstå den irritation som uppstod bland ledarna för ockupationen, när det stod klart att den demokratiska kamp de genomför istället beskrevs som ett massivt hatdrev mot enskilda politiker.

Med andra ord så ges det en ensidig bild av ämnet och att hela reportaget brister i opartiskhet.

För tydlighetens skull: hot hör inte hemma i det politiska livet eller i offentligheten överhuvudtaget. Det är dock ett nutida grasserande fenomen och förstås beklagligt och förkastligt att det förekommit mot politikerna i reportaget. Dock är det en grav missrepresentation att påstå att det är vad kampen för sjukhuset i Sollefteå handlar om. Detta är så pass vilseledande att det strider mot kravet på saktlighet.